

[Justitsministeren.]

er et konkurrencespørgsmål, og vi overvejer, under hvilken form det vil være muligt at imødekomme de berettigede ønsker, der her kan fremføres af de danske vognmænd.

Jeg vil også gerne takke det ærede medlem for hans bemærkninger om knallerterne, navnlig fordi han så stærkt betonede, at ordningen nu er tilfredsstillende. Det mener jeg nu ikke vinder genklang overalt i den konservative presse, men det gør ikke noget.

Det ærede medlem sagde, hvad jeg hæftede mig lidt ved, at han i og for sig ønskede flere hovedveje. Mine overvejelser er nærmest gået i retning af at begrænse antallet af hovedveje. Jeg har ønsket at tage hele spørgsmålet op, fordi jeg er tilbøjelig til at tro, at nogle af vejene er ret korte til at blive udrustet med den særbeføjelse at blive hovedvej. Det er muligt, at vi finder hinanden ved at blive stående ved det nuværende — det er jo altid hyggeligt.

Færdselsundervisning i skolerne gjorde det ærede medlem en bemærkning om. Jeg er ganske enig med det ærede medlem i, at der må gøres noget for at fremme færdselsundervisningen, men jeg vil understrege, at indøvelsen af de praktiske regler naturligvis først og fremmest er en skolemæssig opgave, og at politiets opgave her bliver supplerende og hjælpende.

Jeg forstår, at det ærede medlem hr. Stæhr Johansen var enig med det ærede medlem hr. Victor Gram i, at vi skal drøfte spørgsmålet om tilladelse af parkering på hovedveje.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Stæhr Johansen, og det gælder også som svar til det ærede medlem hr. Tholstrup, at spørgsmålet om skinner på vejene kan vi ikke løse ved dette lovforslag.

Til det ærede medlem hr. A. C. Normann vil jeg gerne sige, at jeg er naturligvis enig med ham i hans betragtninger om den for ringe færdselskultur. Jeg forstod, at det ærede medlem mente, at der også var for

lidt politi på vejene. Vi har netop i forrige og i denne uge i justitsministeriet ført forhandlinger med rigspolitichefen og politimesterforeningens formand for at finde frem til en ordning, hvorefter vi kunne forøge færdselspatrouilleringen året rundt, men således naturligvis, at der kunne finde en særlig forøgelse sted i de værste trafikmåneder, sommermånederne.

Jeg tænker, vi når frem til en ordning, som vil vise sig tilfredsstillende, men jeg vil gerne sige, at det er altid en skønssag, hvor meget politi man skal have, en afvejning af de modstridende hensyn. Vi kan ikke anbringe færdselsbetjente ved alle kurver og på alle bakketoppe. Vi har forsøgt at ramme det rigtige efter de erfaringer, vi har indhøstet i sommer, og er nået frem til en ordning, som vi indtil videre vil forsøge, og som vi håber på er holdbar. Jeg er klar over, at den kan give anledning til nogen diskussion, fordi det i høj grad er en centraliseret ordning, men jeg mener, det var nødvendigt at nå frem til en ordning på den linie.

Jeg er enig med det ærede medlem i, at der findes forskellige hastighedsbegrænsningstavler, som er uden kontakt med den sunde fornuft, og det vil være rimeligt at tage dette spørgsmål op til revision.

Så gjorde det ærede medlem en bemærkning, som jeg er lidt usikker overfor. Jeg forstod, at han mente, at den, der ved et færdselsuheld har hovedskylden, vel skal straffes, men at den anden, som måske har forsyndet sig i en eller anden retning, ikke bør straffes, fordi det kunne have psykologiske virkninger på den hovedskyldige. Det vil meget, meget ofte være sådan ved færdselsuheld, at der er skyld på begge sider, at hovedskylden åbenbart er hos den ene part, men at den anden part har gjort sig skyldig i så væsentlige forsyndelser mod færdselsreglerne, at det næppe vil være rimeligt at lade ham slippe fuldstændigt. Det er ikke alene et spørgsmål om, hvorvidt den, der også har forsyndet sig, skal have straf, men tillige om, hvorvidt han skal